

List generálního představeného ke slavnosti Neposkvrněného početí P. Marie 2015

L.J.C. et M.I.

Milí obláti, mí bratři,

Přeji vám hezkou slavnost. U příležitosti slavnosti naší patronky se shromažďuje oblátská rodina k tomu, aby vyjádřila svou lásku k Panně Marii Neposkvrněné. Jednou z invokací Panny Marie zvláště drahou sv. Evženovi byla «Matka Milosrdenství». Jak to letos do sebe hezky zapadá! Právě, když církev zahajuje Rok Milosrdenství, si připomínáme tuto oblátskou spojitost s tímto Mariiným titulem. Prosme sv. Evžena o přimluvu, abychom zakoušeli radost z víry v to, že Otec milosrdenství je mezi námi, v hlubinách srdce celého světa, že nabízí svou milost a spásu tváří v tvář stále krutější chudobě, opuštěnosti stále většího počtu bratří a sester, stále naléhavější potřebě evangelia. Oslavou krásy a udivujícího milosrdenství Boha Otce v Mariině Neposkvrněném početí obnovme svou víru v Ducha svatého, který je v našich životech a ve světě stále činný a napříč všemi generacemi zjevuje Boží milosrdnou lásku.

Už před dvěma lety jsme se díky našemu oblátskému Trienniu vydali na pouť, při níž se snažíme odpovídat na Boží milost, která proměňuje naše životy. Nyní vstupujeme plní naděje v Ducha svatého, který je v nás činný a koná v nás víc, než si můžeme představit (*srv.: Ef 3,20*), do roku třetího. Obrácení není výsledkem našich programů nebo cvičení, ale je plodem odzbrojujícího působení Ducha svatého v našich životech, který proměňuje naši životní ochablost a mrzutost ve světlo. V Duchu svatém se modlíme, bdíme, čekáme, nasloucháme a s bdělostí očekáváme, že v nás Přimluvce vzbudí „*hluboké osobní a komunitní obrácení k Ježíši Kristu*“, ke kterému nás vyzvala Generální kapitula z r. 2010.

Tento třetí rok našeho Triennia, který se časově shoduje se Svatým rokem Milosrdenství, bude v naší Kongregaci poznamenán mnoha událostmi: 25. ledna si připomeneme dvousté výročí založení Misionářů Provence; v březnu proběhne Kongres o misiích s mládeží; v červenci nás čekají dvě věci: Kongres o pastorační povolání a Setkání oblátské mládeže před Světovým dnem mládeže v Polsku; a od 14. září do 12. října se uskuteční 36. Generální kapitula. Čeká nás úžasný rok plný událostí i na rovině provincií, delegatur a misií, abychom tak opravdu dobře prožili tento třetí rok Triennia. Prosím vás, abyste tyto události podpořili a modlili se za to, aby se vše vydařilo. Žádám vás také, abyste P. Shanilovi z Oddělení komunikací zasílali zprávy a fotografie, abychom tak mohli sdílet své bohatství s celou kongregací.

Během prvního roku Triennia jsme přemýšleli o základním rozměru, který sv. Evžen vložil do svého misijního společenství: obláti se jako bratři shromažďují do **apoštolských komunit**. Náš zakladatel často popisuje naše povolání k životu v bratrském společenství a sdílení pomocí slov, která odkazují k těm nejužším rodinným vztahům, a v této souvislosti také velmi často hovoří o „jednom srdci a jedné duši“ prvních křesťanů. Pro naše charisma je podstatné se bez ustání a s radostí a velkorysostí zasvěcovat úkolu vytvářet společenství. Už během Velkého jubilea nazval sv. Jan Pavel II. církev „*domem společenství (communio) a jeho školou*“. Nedávno zase, při zahajování Roku zasvěceného života, připomněl papež František všem řeholníkům, že mají být „*odborníky na společenství (communio)*“. I když nás velmi silný proud stahuje k individualismu a aktivismu, nutí nás prorocký hlas k tomu, abychom trvali na tom, že život bratrského společenství (communio) je podstatným posláním (misií) oblátského zasvěceného života. Jelikož mezi **slibem čistoty** a apoštolskou komunitou existuje vnitřní vztah, soustředili jsme se během prvního roku Triennia právě na prožívání tohoto slibu. Život, který díky Pánově zvláštnímu pozvání (*K 14*) prožíváme v čistotě a celibátu, mezi námi nachází novou úctu a vážnost a poznáváme, jak nám svatě prožívaná čistota napomáhá rozvíjet veškeré bohatství našeho srdce (*K 16*). Slib čistoty, který posvěcuje celý afektivní rozměr našeho života, nám

umožňuje vytvářet bratrské společenství a po celý život prožívat určující vztahy uvnitř našich apoštolských komunit.

Loni, během druhého roku Triennia, jsme prohloubili své porozumění **trvalé formaci** (K 68 - 70). Ta je dílem a úkolem celého života učedníka a dává nám v Pánu růst jako člověku, zasvěcené osobě a misionáři. Trvalá formace je zcela něčím jiným než studiem k dosažení titulu. Je to závazek na celý život, skrze který se, slovy sv. Evžena de Mazenod, máme stávat svatými. V tomto druhém roce Triennia jsme zároveň hodnotili náš osobní, ale i komunitní život ve světle evangelního **slibu chudoby** (K 19 - 23). Je podstatné, aby byl tento slib žit každým z nás radikálnějším způsobem, a poukazoval tak na to, že naším pravým a jediným pokladem je Ježíš Kristus. Slib chudoby nás nutí k tomu, abychom vstupovali do hlubšího společenství a sdílení s Ježíšem a chudými (K 20). Naše služba, kterou prožíváme mezi chudými, nás na nejrůznějších úrovních přivádí k otázce po tom, jakým způsobem žijeme nezištnost, prostotu, radost, prozřetelnost, práci... Musíme prověřovat svůj životní styl a zjišťovat, jak mohou materialismus a konzumismus oslabovat naši vůli po sdílení se spolubratry obláty toho, co vyděláváme a získáváme.

Letos nás oblátské Triennium přivádí k tématu, které je pro obláty skutečnou vášní: **Misie** (K 1 - 10). Budeme se také modlit a zamýšlet nad způsobem, s nímž prožíváme svůj **slib poslušnosti** (K 24 - 28), nad způsobem, s nímž následujeme Ježíše, jehož pokrmem bylo plnit vůli svého Otce (Jan 4,34). Musíme ustavičně pracovat na stále zralejším porozumění poslušnosti. Pomoci nám v tom může rozlišování (discernement), poctivé a bratrské sdílení, konzultace komunity a účast na jejím životě a také náš postoj disponibility, pokory a víry. Poslušnost stojí v přímém vztahu k misii, s níž společně vyjadřují, co znamená oblace.

Zatímco tedy budeme v tomto roce Triennia přemýšlet o misii, můžeme se ve svém pohledu nechat vést prorockým úryvkem z evangelia: Lk 4,14-21:

*Ježíš se vrátil v síle Ducha do Galileje. Pověst o něm se roznesla po celém kraji.
Učil v jejich synagógách a všichni ho velmi chválili.*

*Ježíš přišel do Nazareta, kde vyrostl, a jak měl ve zvyku, šel v sobotu do synagógy.
Povstal, aby předčítal z Písma. Podali mu knihu proroka Izaiáše.*

Otevřel ji a nalezl místo, kde stálo:

*„Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst,
abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku,
abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil milostivé léto Páně.“*

Pak zavřel knihu, vrátil ji služebníkovi a usedl. A všichni v synagóze na něho upřeně hleděli.

Náš zakladatel si zvolil právě tento text jako inspiraci pro naši kongregaci. Může tedy i v tomto jubilejním roce dvoustého výročí osvětlovat naše rozlišování týkající se misie a poslání. Osobně zakouším sílu Ducha svatého a výzvu k misii pokaždé, když tento úryvek slyším. Jeho meditace při komunitní modlitbě nás může obnovovat v naší misijní oblaci. V tomto dojímavém textu ohlašuje Ježíš svou misii (poslání) v pomazání Ducha svatého a vychází v ní od chudých: je poslán, aby přinesl radostnou zvěst zajatým, slepým, utiskovaným; zahajuje tak milostivé léto a odhaluje Otcovo milosrdné srdce pro všechny opuštěné. Povolání našeho zakladatele, které se zrodilo v den jeho obrácení a bylo poznamenáno jeho silnou zkušeností před křížem, je věrnou ozvěnou Ježíšova poslání právě tak, jak bylo oznámeno v synagoze v Nazaretu.

Tento třetí rok oblátského Triennia nás tak vybízí k tomu, abychom prověřili svou věrnost charismatu sv. Evžena de Mazenod a v posledku tedy i svou věrnost poslání Ježíšovu. Všechny správné jednotky naší kongregace jsou tedy vyzývány k tomu, aby znovu ověřily svou misijní činnost ve světle tohoto evangelia a našich Konstitucí a pravidel. Nedávno vydané dokumenty papeže Františka *Evangelii Gaudium* a *Laudato Si* nám mohou dát mocnou vzpruhu k tomu,

abychom obnovili svou misijní sílu. Tyto texty potvrzují oblátské charisma, vrhají světlo na rozlišování naší misie a poslání a vzbuzují mezi námi nové misijní zapálení. Několik oblátských jednotek už započalo odvážný proces rozlišování týkající se jejich misie a poslání a učinily už i závažná rozhodnutí, která mají povzbudit vitalitu oblátského života a věrnost charismatu. Rád je chci v jejich hledání nových směrů povzbudit a požehnat jim. Každá jednotka musí jako misijní komunita prověřit v modlitbě to, jakým způsobem se účastní poslání Nejsvětější Trojice, a rozlišit ve světle našeho charismatu, kam je v současnosti zvána vydávat svědectví. Modleme se, aby se nám dostalo pomazání Duchem svatým, aby tak byla naše srdce svobodná, a uměli jsme opustit služby, v nichž jsme v minulosti dokázali velké věci, a mohli jsme tak lépe odpovídat na naléhavé potřeby a na výzvy dnešní evangelizace.

Nové srdce, nový duch, nová misie: to je cesta, ke které nás vyzvala Boží milost. Generální kapitula z r. 2010 nás povolala k nové misijní vizi charakterizované mazenodovskou smělostí a odvahou zanechat obvyklých způsobů naší činnosti, naší pohodlné rutiny, smrtelné nehybnosti, abychom tak mohli nejen přijmout nové, jiné služby a práce, ale především zcela nový způsob jak být misionáři oddanými Ježíši Kristu. Klíčem k tomu je ptát se, jakými jsme misionáři, a odpověď nenalezneme jen v tom, co děláme, ale v tom, kým coby Ježíšovi učedníci jsme, a jak žijeme svou oblaci. Jsme voláni k tomu, abychom propojili hodnotu svého zasvěcení s hodnotou naší misijní angažovanosti k prospěchu obou.

Výzva k obrácení, k níž jsme byli přivedeni Duchem svatým, mezi námi dává povstat znamením nového života. Duch nás přivádí k tomu, abychom objevili posvátnou a prorockou jednotu mezi svědectvím života a evangelizací. Výzva k hlubokému obrácení k Ježíši Kristu nám umožňuje překročit destruktivní opozici mezi životem a prací, mezi bytím a děláním a přivádí nás ke spiritualitě, která nás vybízí k tomu, abychom udržovali v celistvém vztahu činnost, kterou konáme pro Boží misii, a naše řeholní zasvěcení. Už se nemůžeme více spokojit s tím, že budeme podceňovat hodnotu svého zasvěceného života - slibů, života víry a apoštolské komunity - ve prospěch neustálé činnosti, kterou s přílišnou lehkostí označujeme za svou misii, za své poslání.

Misie je vzácným darem Nejsvětější Trojice, která nás zve a přitahuje k tomu, abychom se účastnili nekonečného sebedarování Boha, který zachraňuje, miluje a svou přízní zdobí celé stvoření. Misie nepatří nám, jako by byla naším vlastnictvím. Jako misionáři v sobě musíme žít velkou úctou a respekt před tímto pozváním ke spolupráci na spáse. Účast na poslání Nejsvětější Trojice vyžaduje účast komunity a společný závazek, a tedy překonání individualismu, vyžaduje rozlišování a modlitbu před setkáními, která se týkají stále stejných záležitostí a čistě organizačních věcí. S nadšením následovat Ježíše cestou řeholních slibů znamená něco zcela jiného než jen život celibátníka soustředícího se jen na sebe sama, život postmoderního konzumenta. Naše řeholní zasvěcení je konstitutivním, podstatným prvkem odrážejícím se v tom, jakým způsobem se účastníme Božího poslání, misie.

Když dokážeme propojit svou misii a zasvěcení, bude náš život podpírán tvořivým a dynamickým napětím mezi naší misijní činností evangelizace a dalšími podstatnými rozměry života, tedy naším vztahem k Trojici, jejíž vůli se snažíme naplňovat; vztahem ke spolubratřím v apoštolské komunitě, který nás zlidštuje a posvěcuje; a prorockým následováním Ježíše cestou řeholních slibů. Pokud jsou tyto rozměry žity v celistvosti, stávají se zdrojem hojné síly pro Boží království, zdrojem věrné a radostné angažovanosti. Pokud ve svých život zachováme toto napětí živé, naše vyzařování evangelia bude silnější, o svém oblátském charismatu budeme svědčit svou blízkostí k chudým, svou horlivostí pro evangelium a svou ochotou k obtížným misiím. Věrnějším životem hodnot našeho zasvěcení se neumenší naše služba pro misii. Naopak: čím víc se zasvětíme životu slibů, životu modlitby a komunitnímu životu, tím větší bude i naše apoštolská oblaci, naše zasvěcení se Boží misii. Tento vztah nalezneme i v biblické inspiraci našeho Jubilea: *Mt 5,13-16*:

*"Vy jste sůl země; jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena?
K ničemu se už nehodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.
Vy jste světlo světa.*

*Nemůže se skrýt město položené na hoře. A když se svítlna rozsvítí, nestaví se pod nádobu,
ale na podstavec, takže svítí všem v domě.*

Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích."

Svědectví našeho života je solí a světlem pro svět a cokoli dobrého můžeme učinit, nezáří k naší osobní slávě a pověsti, ale zahrnuje slávou Otce, Syna a Ducha svatého.

Myslím, že materiál, který jste dostali pro sdílení své víry, pomohl vést vaši komunitní reflexi a myslím, že znamená obrácení se v našich životech už projevují. Viděli jsme ostatně, že se již mnoho správních jednotek kongregace, které oblatům doporučily tuto sdílení zkušeností s Bohem, snaží vyjádřit své obrácení opravdovými změnami ve svých každodenních životech. Chtěl bych znovu požádat vyšší představené, místní představené, ředitele a animátory společenství, aby se zvláště zasadili o to, aby se všichni vydali na cestu sdílení víry v komunitách a snažili se najít viditelné skutky a znamená osobního a komunitního obrácení. Sdílení zkušeností s Bohem v komunitě pokládá pevné základy, na kterých lze stavět výrazný společný život. Uschopňuje nás k tomu, abychom žili s trpělivostí a odpouštěním. Dává nám radost a velkorysé srdce, abychom se navzájem nesli a podporovali.

Duch námi prostupuje jako posilující olej. Vdechuje kongregaci nový život! Naše dvoustleté výročí a Svatý rok Milosrdenství nám nabízejí kairos. Nádherná znamená nového misijního života jsou mezi námi už viditelná! Chopme se této šance a obnovme svůj závazek být misionáři v nejobtížnějších a nejkritičtějších misích církve; odvažme se bezpodmínečně nabídnout své životy pro evangelizaci chudých a nejopuštěnějších dnešního světa. Všude tam, kde jsme se usadili v pohodlné službě a misii, které nevyžadují misijní odvalu ani horlivost, přijmeme to, abychom z nich byli vykořeněni ve prospěch Boží misie! Ať hoří naše srdce, když kontemplujeme Ježíše, jak kolem sebe shromažďuje své učedníky a posílá je po dvou (ne samotné!), nebo první křesťany, jak se scházejí v komunitě, aby společně lámali chléb, pečovali o chudé a hlásali radostnou zvěst, nebo Evžena de Mazenod, jak volá několik málo prvních mužů, aby sdíleli jeho život a poslání. A tak se teď, když slavíme dvě stě let naší existence, vraťme s velkou nadějí k počátkům naší kongregace. Nejde o nostalgii po minulosti, ale o to, abychom mocně a jasně s kreativní věrností vyjádřili životodárné charisma darované církvi skrze sv. Evžena de Mazenod. Naší misíí je být opravdovými Spasitelovými spolupracovníky, kteří všem, zvláště chudým, nabízejí Boží milost a jeho milosrdnou něhu.

U příležitosti tohoto svátku, který k nám promlouvá o tom, jak se tajemství Milosrdenství Nejsvětější Trojice projevilo v Mariině životě, bych rád připomenul početné a blízké spolupracovníky, kteří s námi po celém světě sdílejí charisma sv. Evžena: čestné obláty a oblátky, Misijní sdružení Panny Marie Neposkvrněné, asociované, Přátele sv. Evžena, Mazenodovskou rodinu, členy sekulárních institutů a řeholních kongregací, laiky, mládež, ženaté a vdané i ty, kteří žijí sami, přátele a naše rodiny... Vy vydáváte nespočetnými způsoby sama sebe, dáváte svůj čas, své talenty, své prostředky, a tak máte podíl na charismatu sv. Evžena. I při této slavnosti Panny Marie Neposkvrněné, kterou vstupujeme do třetího roku oblátského Triennia, jsme všichni sjednoceni do jedné velké oblátské rodiny. Putujeme společně k dvoustému výročí založení kongregace a přitom usilujeme o hluboké obrácení k Ježíši Kristu. Děkujeme vám za vaši podporu, vaši lásku a vaše životy misionářů. Počítáme s vaší modlitbou za nás. Radostnou oslavu vám všem!

Panno Maria Neposkvrněná, Matko Milosrdenství, oroduj za nás!

O. Louis Lougen, OMI, 8. prosinec 2015